

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษาภาคสนามว่าด้วยเรื่องบัณฑิตพะกัในปัจจุบัน

4.1 ระเบียบวิธีวิจัย

4.1.1 วิธีวิจัย

การวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการศึกษาวิจัยโดยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึกและโดยใช้แบบสอบถาม ดังนี้

1) โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพระภิกษุ 3 รูป เป็นสามเณร 1 รูป กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ พระฝ่ายปกครอง 1 รูป และคฤหัสถ์ผู้รู้ด้านพุทธศาสนา 1 คน

2) โดยใช้แบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ตามภาคต่าง ๆ ภาคละ 60 ชุด และได้แจกแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 240 ชุด ลักษณะคำถามประกอบด้วย (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตพะกั และผลกระทบต่องสังคมและศรัทธาของพุทธศาสนิกชน (3) ข้อเสนอแนะหรือเสนอแนะ

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถศึกษาได้ครอบคลุมทั่วทุกจังหวัดหรือทั่วประเทศได้ ผู้วิจัยจึงเลือกแจกแบบสอบถาม ใน 4 ภาค ดังนี้

1. ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น
3. ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร
4. ภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล อีกทั้งเป็นศูนย์กลางของเมืองใหญ่สามารถเป็นตัวแทนของภาคกลางได้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

แบบสอบถามที่ได้กลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 230 ชุด เมื่อได้ข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุดและตัดออกให้เหลือ 220 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4.1.2 การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในภาคสนามนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์ในการให้คะแนนในแบบสอบถามในส่วนที่เป็นค่าเฉลี่ยนั้นผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนของความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ ดังนี้

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ในการแปลผลคะแนนนั้น สามารถแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ระดับค่าเฉลี่ย</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.21 – 5.00
เห็นด้วย	3.41 – 4.20
ไม่แน่ใจ	2.61 – 3.40
ไม่เห็นด้วย	1.81 – 2.60
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 – 1.80

จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่ได้มานำเสนอในรูปของตารางโดยมีการอธิบายและวิเคราะห์ผลควบคู่กันไปในแต่ละตาราง จากนั้นจึงสรุปผลการศึกษาภาคสนามเป็นลำดับไป

4.2 ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ในตอนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นเชิงพรรณนาโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ พรรษา สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ

ส่วนที่ 2 ลักษณะของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตและผลกระทบต่อสังคมและศรัทธาชาวพุทธ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือเสนอแนะ

ในการนำเสนอผลการศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ใช้ตารางในการนำเสนอข้อมูลจากการวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยมีการอธิบายตารางและอภิปรายผลการศึกษาควบคู่กันไปในแต่ละตาราง ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนรูป/คน	ร้อยละ
บรรพชิต	(112)	(50.9)
1.พระภิกษุ	62	28.2
2.สามเณร	50	22.7
คฤหัสถ์	(108)	(49.1)
1.ชาย	42	19.1
2.หญิง	66	30.0
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำแนกตามเพศที่เป็นบรรพชิต จำนวน 112 รูป คิดเป็นร้อยละ 50.9 (โดยแยกเป็นพระภิกษุจำนวน 62 รูป คิดเป็นร้อยละ 28.2 เป็นสามเณร จำนวน 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.7)

รองลงมา คือ เพศคฤหัสถ์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 (โดยแยกเป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 เป็นเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1)

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
1) 15-25 ปี	77	35.0
2) 26-35 ปี	32	14.5
3) 36-45 ปี	57	25.9
4) 46-55 ปี	35	15.9
5) 56-65 ปี	12	5.5
6) 65 ปีขึ้นไป	7	3.2
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 15– 25 ปี จำนวน 77 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36–45 ปี จำนวน 57 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 46–55 ปี จำนวน 35 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 อันดับที่ 4 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 26–35 ปี จำนวน 32 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อันดับที่ 5 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 56–65 ปี จำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 อันดับที่สุดท้าย คือ ผู้ที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 7 รูป คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (พระภิกษุ) จำแนกตามพรรษา

พรรษา	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
1) 1-10 พรรษา	29	13.2
2) 11-20 พรรษา	15	6.8
3) 21-30 พรรษา	12	5.5
4) 31-40 พรรษา	6	2.7
5) 41-50 พรรษา	0	0.0
6) 50 พรรษาขึ้นไป	0	0.0
รวม (เฉพาะพระภิกษุ)	62	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พรรษาระหว่าง 1-10 พรรษา จำนวน 29 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.2 รองลงมา คือ ผู้ที่มีพรรษาระหว่าง 11-20 พรรษา จำนวน 15 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.8 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่มีพรรษาระหว่าง 21-30 พรรษา จำนวน 12 รูป คิดเป็นร้อยละ 5.5 อันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่มีพรรษาระหว่าง 41-50 ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

จำแนกตามสถานภาพ	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
บรรพชิต	(112)	(50.9)
1) เจ้าอาวาส	12	5.5
2) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	9	4.1
3) เลขานุการเจ้าอาวาส	2	.9

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

4) พระลูกวัด	85	38.6
5) พระอาคันตุกะ	4	1.8
คฤหัสถ์	(108)	(49.1)
1) โสด	27	12.3
2) สมรส	68	30.9
3) หม้าย/หย่าร้าง	13	5.9
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นพระลูกวัด จำนวน 85 รูป คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา คือ เจ้าอาวาส จำนวน 12 รูป คิดเป็นร้อยละ 5.5 อันดับที่ 3 คือ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส จำนวน 9 รูป คิดเป็นร้อยละ 4.1 อันดับที่ 4 คือ พระอาคันตุกะจำนวน 4 รูป คิดเป็นร้อยละ 1.8 อันดับสุดท้าย คือ เลขานุการเจ้าอาวาส จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ .9

ส่วนที่เป็นคฤหัสถ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สถานภาพสมรส จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมา คือ สถานโสด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 อันดับสุดท้าย คือหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาทางธรรม

ระดับการศึกษา	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
(บรรพชิต)	(112)	(50.9)
นักธรรม		
1) นักธรรมตรี	12	5.5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาทางธรรม

2) นักธรรมโท	14	6.4
3) นักธรรมเอก	85	38.6
รวม	112	100.00
เปรียญธรรม	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
1) ประโยค 1-2	18	8.2
2) ประโยค ป.ธ.3	15	6.8
3) ประโยค ป.ธ.4	6	2.7
4) ประโยค ป.ธ.5	3	1.4
5) ประโยค ป.ธ.6	8	3.6
6) ประโยค ป.ธ.7	0	0.0
7) ประโยค ป.ธ.8	4	1.8
8) ประโยค ป.ธ.9	1	.5
รวม	55	3.13

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่สำเร็จการศึกษา นักธรรมชั้นเอก มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 85 รูป คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา คือ ผู้ที่จบ นักธรรมชั้นโท จำนวน 14 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.4 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่จบนักธรรมชั้นตรี จำนวน 12 รูป คิดเป็นร้อยละ 5.5

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาด้านเปรียญธรรมประโยค 1-2 มีจำนวนมาก จำนวน 18 รูป คิดเป็นร้อยละ 8.2 รองลงมา คือ ประโยค ป.ธ.3 จำนวน 15 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.8 อันดับที่ 3 คือ ประโยค ป.ธ.6 จำนวน 8 รูป คิดเป็นร้อยละ 3.6 อันดับที่ 4 คือ ประโยค ป.ธ.4 จำนวน 6 รูป คิดเป็นร้อยละ 2.7 อันดับที่ 5 คือ ประโยค ป.ธ.8 จำนวน 4 รูป คิดเป็นร้อยละ 1.8 อันดับที่ 6 คือ ประโยค ป.ธ.5 จำนวน 3 รูป คิดเป็นร้อยละ 1.4 รองอันดับสุดท้าย คือ ประโยค ป.ธ.9 จำนวน 1 รูป คิดเป็นร้อยละ 0.5 อันดับสุดท้าย คือ ประโยค ป.ธ.7 ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาทางโลก

ระดับการศึกษา	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
บรรพชิตและคฤหัสถ์	(220)	(100)
1) ประถมศึกษา	33	14.5
2) มัธยมศึกษา	89	40.5
3) ป.ว.ช.	17	7.7
4) ป.ว.ส.	13	5.9
5) อนุปริญญา	11	5.0
6) ปริญญาตรี	47	21.4
7) ปริญญาโท	10	4.5
8) ปริญญาเอก	1	.5
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 89 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 47 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 33 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อันดับที่ 4 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ป.ว.ช. จำนวน 17 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 อันดับที่ 5 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ป.ว.ส. จำนวน 13 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 อันดับที่ 6 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 11 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองอันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 10 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก 1 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (คฤหัสถ์) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
1) นักเรียน/นักศึกษา	10	4.5
2) ข้าราชการ	13	5.9
3) รัฐวิสาหกิจ	6	2.7
4) รับจ้าง	44	20.0
5) อื่น ๆ	35	15.9
รวม (เฉพาะคฤหัสถ์)	108	49.1

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คือ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ อื่น ๆ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ซึ่งในกลุ่มนี้ จากที่ระบุไว้ในแบบสอบถามโดยมากเป็นกลุ่มแม่บ้าน อันดับที่ 3 คือ ผู้ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 อันดับที่ 4 คือ นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 10 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 อันดับสุดท้าย คือ ผู้ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม สาเหตุที่เป็นบัณฑิตยแพทย์ และผลกระทบต่อสังคมพลและศรัทธาชาวพุทธ

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ จากระดับคะแนนเป็นระดับความคิดเห็นมีระดับดังนี้

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากที่สุด	4.21 – 5.00
เห็นด้วย/มาก	3.41 – 4.20
ไม่แน่ใจ/ปานกลาง	2.61 – 3.40
ไม่เห็นด้วย/น้อย	1.81 – 2.60
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/น้อยที่สุด	1.00 – 1.80

ตารางที่ 4.8
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณร

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.นุ่งห่มจีวรแบบรัดรูปจนเห็นกล้ามเนื้อชัดเจน	1.90	1.07	ไม่เห็นด้วย
2.ห่มจีวรเลียนแบบชุดราตรีเกะออก	1.75	0.98	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.ห่มจีวรเลียนแบบชุดกิโมโนแบบญี่ปุ่น	1.85	0.97	ไม่เห็นด้วย
4.ห่มจีวรเลียนแบบชุดไทย	2.05	1.10	ไม่เห็นด้วย
5.ออกเดินเที่ยวตามที่สาธารณะและงานเทศกาลต่าง ๆ	2.02	1.05	ไม่เห็นด้วย
6.มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.90	1.08	เห็นด้วย
7.จัดศาสนพิธีได้ดี	4.03	0.96	เห็นด้วย
8.พูดจาไพเราะอ่อนหวาน	3.85	1.05	เห็นด้วย
9.ชอบจับจ่ายซื้อของสวย ๆ งาม ๆ	2.46	1.32	ไม่เห็นด้วย
10.ประจบแก้ง	2.50	1.43	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นด้วยกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต ดังนี้

ด้านบวก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จัดศาสนพิธีได้ดี ($\bar{x}$ 4.03) รองลงมา ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.90) และระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พูดจาไพเราะอ่อนหวาน โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.85)

ด้านลบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ห่มจีวรเลียนแบบชุดราตรีเกะออก ($\bar{x}$ 1.75) และรองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย โดยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นุ่งห่มจีวรแบบรัดรูปจนเห็นกล้ามเนื้อชัดเจน ($\bar{x}$ 1.85) อันดับที่ 3 ได้แก่ ห่มจีวรเลียนแบบชุดกิโมโนแบบญี่ปุ่น โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 1.90) อันดับที่ 4 ห่มจีวรเลียนแบบชุดไทย ($\bar{x}$ 2.05) อันดับที่ 5 ได้แก่ ออกเดินเที่ยวตามที่สาธารณะและงานเทศกาล

ต่างๆ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.02) อันดับที่ 6 ได้แก่ ชอบจับจ่ายซื้อของสวยๆ งามๆ ($\bar{x}$ 2.46) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ประจบเก่ง โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.50)

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิต

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	3.25	1.43	ไม่แน่ใจ
2.ความผิดปกติทางร่างกาย	3.40	1.34	ไม่แน่ใจ
3.ความผิดปกติทางจิตใจ	3.84	1.29	เห็นด้วย
4.การคบเพื่อน	3.62	1.21	เห็นด้วย
5.สิ่งแวดล้อม	3.59	1.16	เห็นด้วย
6.พันธุกรรม	2.86	1.45	ไม่แน่ใจ
7.ดารานักแสดงละครทางทีวี	2.62	1.16	ไม่แน่ใจ
8.ดารานักแสดงทางภาพยนตร์	2.57	1.23	ไม่เห็นด้วย
9.ดารานักร้อง	2.58	1.15	ไม่เห็นด้วย
10.นักแสดงตลก	2.34	1.14	ไม่เห็นด้วย
11.คนมีชื่อเสียงในสังคม	2.72	1.27	ไม่แน่ใจ
12.ผลกระทบของการประพาศติผิดในกามในชาติก่อน	3.21	1.38	ไม่แน่ใจ
13.การระบาศของเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของต่างประเทศ	2.80	1.42	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิต ที่เห็นด้วยโดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความผิดปกติทางจิตใจ ($\bar{x}$ 3.84) รองลงมาคือการคบเพื่อน โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.62) อันดับที่ 3 คือ สิ่งแวดล้อม โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.59)

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับความคิดไม่แน่ใจ (ปานกลาง) เกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณเฑาะก์ โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความผิดปกติทางจิตใจ ($\bar{x}$ 3.40) รองลงมา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.25) อันดับที่ 3 ได้แก่ ผลกรรมของการประทุพติผิดในกามในชาติก่อน โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.21) อันดับที่ 4 ได้แก่ เกิดจากกรรมพันธุ์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.86) อันที่ 5 ได้แก่ การระบาศของเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของต่างประเทศ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.80) อันดับที่ 7 ได้แก่ คนมีชื่อเสียงในสังคม โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.72) อันดับสุดท้าย ได้แก่ ดารานักแสดงละครทางทีวี โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.62)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณเฑาะก์ โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ดารานักร้อง ($\bar{x}$ 2.58) รองลงมาได้แก่ ดารานักแสดงทางภาพยนตร์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.57) อันดับสุดท้าย ได้แก่ นักแสดงตลกโดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.34)

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า
ท่านคิดว่าคนทั่วไป เชื่อว่าพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณเฑาะก์เป็นคนเช่นไร

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.เป็นผู้มีความบกพร่องทางจิต	2.28	1.21	ไม่แน่ใจ
2.เป็นผู้หมกมุ่นในกามารมณ์	2.72	1.16	ไม่แน่ใจ
3.เป็นปกติธรรมดาอย่างพระภิกษุสามเณร ๆ ทั่วไป	2.94	1.33	ไม่แน่ใจ
4.เป็นผู้ชอบเก็บตัว	3.08	1.02	ไม่แน่ใจ
5.เป็นคนมีร่างกายอ่อนแอ	2.98	1.17	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณเฑาะก์ อยู่ในระดับไม่แน่ใจในทุกประเด็น โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เป็นผู้ชอบเก็บตัว ($\bar{x}$ 3.08) รองลงมาได้แก่ เป็นคนมีร่างกายอ่อนแอ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.98) อันดับที่ 3 ได้แก่ เป็นคนปกติธรรมดาอย่าง

พระภิกษุสามเณร ๆ ทั่วไปโดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.94) อันดับที่ 4 ได้แก่ เป็นผู้หมกมุ่นในกามารมณ์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.72) อันดับสูงท้าย ได้แก่ เป็นผู้มีความบกพร่องทางจิต โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.28)

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อ
สังฆมณฑลกรณีที่พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิต

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านพระวินัย			
1.ผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรให้บวช	4.07	1.07	เห็นด้วย
2.ประพฤติดนयोหยอนต่อพระวินัย	3.80	1.08	เห็นด้วย
3.ทำตนไม่น่าเลื่อมใส	3.80	1.20	เห็นด้วย
4.ถึงความวิบัติแห่งศีล	3.77	1.11	เห็นด้วย
5.ถึงความวิบัติแห่งอาจารย์ (ประพฤดิเสียหยา)	3.69	1.17	เห็นด้วย
6.ทำให้หมู่สงฆ์อยู่ไม่ผาสุก (ไม่สบาย)	3.65	1.19	เห็นด้วย
7.ทำให้พระสังฆกรรมตั้งอยู่ไม่ได้นาน	3.68	1.15	เห็นด้วย
8.ท่านรู้สึกพอใจมากเมื่อรู้ว่าเจ้าอาวาสให้พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็สึกเสีย	3.74	1.17	เห็นด้วย
2. ด้านการปกครองคณะสงฆ์			
1.ทำให้ฝ่ายปกครองคณะสงฆ์ต้องลำบากใจ	3.84	1.02	เห็นด้วย
2.ทำให้การปกครองคณะสงฆ์ขาดความเป็นเอกภาพ	3.77	1.05	เห็นด้วย
3.ทำให้คณะสงฆ์ถูกสังคมติเตียน	3.94	1.10	เห็นด้วย
4.พระภิกษุที่เป็นบัณฑิตไม่ควรให้ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์	4.02	1.08	เห็นด้วย
5.ทำให้คณะสงฆ์มีวามองเสียชื่อเสียง	3.77	1.28	เห็นด้วย
3. ด้านการศึกษา			
1.พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็มักเรียนเก่ง	3.41	0.97	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อ
สังคมทลกรณที่พระภิกษุสามเณรเป็นบัณเฑาะก์

2.ไม่ตั้งใจเรียน	2.77	0.95	ไม่แน่ใจ
4. ด้านความมั่นคงของพระพุทธศาสนา			
1.การสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวทำได้ยาก	3.61	1.25	เห็นด้วย
2.เป็นจุดอ่อนของพระพุทธศาสนาที่จะถูกโจมตีจากสังคม	3.70	1.20	เห็นด้วย
3.เป็นจุดอ่อนของพระพุทธศาสนาที่จะถูกโจมตีจากศาสนาอื่น ๆ ได้	3.84	1.13	เห็นด้วย
5. ด้านเสรีภาพ			
1.ผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศควรมีสิทธิบวชได้เพื่อตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่	3.05	1.21	ไม่แน่ใจ
2.พระภิกษุที่เป็นบัณเฑาะก์ ควรจะมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกันกับพระภิกษุรูปอื่น ๆ ในคณะสงฆ์	2.83	1.24	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.11 สามารถอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบตอสังคมทลกรณที่พระภิกษุสามเณรเป็นบัณเฑาะก์โดยจำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านพระวินัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลกระทบที่มีตอสังคมทลกรณในทุกเรื่อง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศไม่ควรให้บวช (เพราะพระวินัยบัญญัติห้าม) ($\bar{x}$ 4.07) รองลงมา ได้แก่ ประพฤติตนย่อหย่อนต่อพระวินัยและทำตนไม่น่าเชื่อถือ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.80) อันดับที่ 3 ได้แก่ ถึงความวิบัติแห่งศีล โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.77) อันดับที่ 4 ได้แก่ ท่านรู้สึกพอใจมากเมื่อรู้ว่าเจ้าอาวาสให้พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณเฑาะก์สึกเสีย โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.74) อันดับที่ 5 ได้แก่ ถึงความวิบัติแห่งอาจระ (ประพฤติเสียหาย) โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.69) อันดับที่ 6 ได้แก่ ทำให้พระสังฆกรรมตั้งอยู่ไม่ได้นานโดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.68) อันดับสุดท้าย ได้แก่ ทำให้หมู่สงฆ์อยู่ไม่ผาสุก (ไม่สบาย) โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.65)

2) ด้านการปกครองคณะสงฆ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลกระทบที่มีต่อสังคมชนบทในทุกเรื่อง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พระภิกษุที่เป็นบัณฑิตก็ไม่ควรให้ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ ($\bar{x}$ 4.02) รองลงมาได้แก่ทำให้คณะสงฆ์ถูกสังคมติเตียน โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.94) อันดับที่ 3 ได้แก่ทำให้ฝ่ายปกครองคณะสงฆ์ต้องลำบากใจ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.84) อันดับสุดท้ายคือทำให้คณะสงฆ์มีวามองเสียชื่อเสียงและทำให้การปกครองคณะสงฆ์ขาดความเป็นเอกภาพ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.77)

3) ด้านการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็ส่วนมากเรียนเก่ง โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.41) และเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยไม่แน่ใจ (ปานกลาง) ได้แก่ ไม่ตั้งใจเรียน โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.77)

4) ด้านความมั่นคงของพระพุทธศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลกระทบที่มีต่อสังคมชนบทในทุกเรื่อง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจเป็นจุดอ่อนของพุทธศาสนาที่จะถูกโจมตีจากศาสนาอื่น ๆ ได้ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.84) รองลงมา ได้แก่ เป็นจุดอ่อนของพุทธศาสนาที่จะถูกโจมตีจากสังคม โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.70) และเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวทำได้ยาก โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.61)

5) ด้านเสรีภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ(ปานกลาง) ในทุกประเด็น โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้มีความเปี่ยงเบนทางเพศมีสิทธิบวชได้เพื่อตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่ ($\bar{x}$ 3.05) และระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พระภิกษุที่เป็นบัณฑิต ควรจะมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกันกับพระภิกษุรูปอื่น ๆ ในคณะสงฆ์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.83)

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า
เจ้าอาวาสควรใช้วิธีการใดกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.แนะนำให้ปรับตัวเสียใหม่	3.91	1.06	เห็นด้วย
2.แนะนำให้ไปปรึกษาจิตแพทย์	3.77	1.13	เห็นด้วย
3.ลงโทษโดยการประณาม (ให้ออกจากวัด)	2.90	1.22	ไม่เห็นด้วย
4.ลงโทษโดยการให้ลาสิกขา (ให้สึก)	3.38	1.27	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าเจ้าอาวาสควรใช้วิธีการแนะนำให้ปรับตัวเสียใหม่ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.91) รองลงมา ได้แก่แนะนำให้ไปปรึกษาจิตแพทย์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.77) อันดับที่ 3 ได้แก่ลงโทษโดยการให้ลาสิกขา (ให้สึก) โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.38) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ลงโทษโดยการประณาม (ให้ออกจากวัด) โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 2.90)

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า
สื่อใดที่นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต
มีผลกระทบต่อศรัทธาชาวพุทธมากที่สุด

ประเภทสื่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.โทรทัศน์	4.12	1.17	เห็นด้วย
2.วิทยุ	3.45	0.97	เห็นด้วย
3.หนังสือพิมพ์	3.93	1.04	เห็นด้วย
4.อินเทอร์เน็ต	3.97	1.20	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่เสนอข่าวสารเกี่ยวกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตที่มีผลกระทบต่อศรัทธาชาวพุทธมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 4.12) รองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ต โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.97) อันดับที่ 3 ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.93) และอันดับที่สุดท้าย ได้แก่ วิทยู โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.45)

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า
ท่านคิดว่าพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต จะส่งผลกระทบต่อศรัทธา
ของพุทธศาสนิกชนมากน้อยเพียงใด

เรื่อง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ทำให้ผู้มีศรัทธาในพระสงฆ์น้อยอยู่แล้วหมดศรัทธาได้	3.86	1.04	เห็นด้วย
2. ทำให้ชาวพุทธไม่เชื่อมั่นในพระภิกษุสามเณร	3.85	1.05	เห็นด้วย
3. ทำให้ชาวพุทธเกิดความระแวงสงสัยในพระภิกษุสามเณร	3.80	1.03	เห็นด้วย
4. ทำให้ความเชื่อถือในพุทธศาสนาลดลงได้	3.78	1.08	เห็นด้วย
5. ท่านมีความรู้สึกเห็นใจพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต	3.58	1.01	เห็นด้วย
6. ท่านไม่เคยนึกถึงพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตเลย	3.39	1.04	ไม่แน่ใจ
7. พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตไม่ควรเปิดเผยตนให้สังคมภายนอกทราบ	3.76	1.12	เห็นด้วย
8. ไม่ควรแก่การกราบไหว้ของชาวพุทธ	3.22	1.18	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า
ท่านคิดว่าพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตจะส่งผลกระทบต่อศรัทธา
ของพุทธศาสนิกชนมากน้อยเพียงใด

9.ทำให้พุทธศาสนิกชนขาดความเคารพในพระ รัตนตรัย	3.43	1.25	เห็นด้วย
10.ชาวพุทธไม่ควรประณามพระภิกษุสามเณรที่เป็น บัณฑิต	3.34	1.17	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตที่มีผลกระทบต่อศรัทธาพุทธศาสนิกชนมากน้อยเพียงใด โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้ผู้มีศรัทธาในพระสงฆ์น้อยอยู่แล้วหมดศรัทธาได้ ($\bar{x}$ 3.86) รองลงมา ได้แก่ ทำให้ชาวพุทธไม่เชื่อมั่นในพระภิกษุสามเณร โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.85) อันดับที่ 3 ได้แก่ ทำให้ชาวพุทธเกิดความระแวงสงสัยในพระภิกษุสามเณร โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.80) อันดับที่ 4 ได้แก่ ทำให้ความเชื่อถือในพุทธศาสนาลดลงได้ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.78) อันดับที่ 5 ได้แก่ พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตไม่ควรเปิดเผยตนให้สังคมภายนอกทราบ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.76) อันดับที่ 6 ได้แก่ ท่านมีความสีกเห็นใจพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.58) และอันดับสุดท้ายระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้พุทธศาสนิกชนขาดความเคารพในพระรัตนตรัย โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.43)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง) ส่วนใหญ่ อันดับสูงสุด ได้แก่ ท่านไม่เคยรังเกียจพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตเลย โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.39) รองลงมา ได้แก่ ชาวพุทธไม่ควรประณามพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.34) อันดับสุดท้าย ได้แก่ ไม่ควรแก่การกราบไหว้ของชาวพุทธ โดยที่ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ 3.22)

4.3 ผลวิเคราะห์การวิจัยภาคสนาม

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำแนกตามเพศแบ่งเป็น 2 เพศ คือ

(1) เพศบรรพชิต จำนวน 112 รูป คิดเป็นร้อยละ 50.9% จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม(ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์) ส่วนใหญ่มีระหว่าง 15-25 ปี มี 35.% จำแนกตามระดับพรรษาของเพศบรรพชิตส่วนใหญ่มีระหว่าง 1-10 พรรษา มี 13.2 % จำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพระลูกวัด 38.6% จำแนกตามระดับการศึกษาทางผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบนักธรรมชั้นเอก ด้านเปรียญธรรมส่วนใหญ่ จบเปรียญธรรมประโยค 1-2

จากข้อมูลข้างบนนี้ แสดงให้เห็นว่าอายุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระหว่าง 15-25 ปีเป็นส่วนใหญ่ อายุระดับนี้อยู่ในการศึกษาและกำลังเริ่มทำงาน เช่นกันกับระดับพรรษาส่วนใหญ่จะอยู่ในระหว่าง 1-10 พรรษาจำนวนมาก ระดับที่แตกต่างกันพอสมควร ถ้าวัดตามเกณฑ์พระวินัยเกณฑ์วินัยกำหนดไว้ว่า 1-5 เป็นพระใหม่ต้องอยู่ในการดูแลของพระอุปัชฌาย์หรืออาจารย์ ถ้า 5 พรรษาขึ้นไปแล้ว ถ้าสามารถรักษาดูแลเองได้ไม่ต้องถืออุปัชฌาย์ ส่วนระดับความรู้ด้านเปรียญธรรมแตกต่างกันมาก ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามก็จะได้มุมมองที่หลากหลาย

(2) เพศคฤหัสถ์

จำแนกตามสถานภาพที่เป็นคฤหัสถ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สถานภาพสมรส 30.9% จำแนกตามระดับการศึกษาทางโลกผู้ตอบแบบสอบถาม (ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 89 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 40.5% รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 47 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 15.4% นอกนี้ คือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.5 % ระดับ ป.ว.ช. คิดเป็นร้อยละ 7.7% ระดับ ป.ว.ส. คิดเป็นร้อยละ 5.9% อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 5.0% ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 4.5 % และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.5%

จากข้อมูลข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่าด้านความรู้ทางโลกทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รองลงมา คือระดับปริญญาตรี แต่ถ้าพิจารณาจากข้อมูลแล้ว ระดับการศึกษามีความแตกต่างกันมาก ข้อดีก็คือจะทำให้ได้มุมมองที่แตกต่างกันไปตามระดับความคิด จะทำให้ระดับความคิดไม่นำไปทางใดทางหนึ่ง ทำให้เป็นประโยชน์แก่การวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

จำแนกตามอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถาม (คฤหัสถ์) ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง 20.0% รองลงมา คือ อื่น ๆ ที่ระบุเป็นแม่บ้าน 15.9% รับราชการ 5.9% นักเรียน/นักศึกษา 4.5% รัฐวิสาหกิจ 2.7% ส่วนด้านอาชีพก็เช่นกันมีความหลากหลาย การตอบแบบสอบถามก็จะได้มุมมองที่แตกต่างกันไป

จากข้อมูลข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระหว่างบรรพชิตกับคฤหัสถ์ มีจำนวน ใกล้เคียงกัน ถือเป็นการกระจายกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ความคิดเห็นไม่โน้มเอียงไปในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของพระภิกษุที่เป็นบัณฑิตและผลกระทบต่อสังคมพลและศรัทธาชาวพุทธ

ลักษณะกิริยาของพฤติกรรมที่พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิตแสดงออก ได้แก่ การเป็นผู้มีความบกพร่องทางจิต การเป็นผู้หมกมุ่นในกามารมณ์ การวางตนเป็นปกติธรรมดา การเป็นผู้ชอบเก็บตัวและการเป็นคนมีร่างกายอ่อนแอ สะท้อนให้เห็นว่าไม่อาจนำมาเป็นเกณฑ์วัดความเป็นบัณฑิตของพระภิกษุสามเณรได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เมื่อพบเห็นพระภิกษุสามเณรที่มีลักษณะดังกล่าว การจะด่วนสรุปว่าพระภิกษุสามเณรเหล่านั้นเป็นบัณฑิตเป็นการไม่สมควร เพราะลักษณะอาการเหล่านั้นอาจมีอยู่ในกลุ่มที่ไม่ใช่บัณฑิตก็ได้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่แสดงออก อาจแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ

ด้านบวก

ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต จัดศาสนพิธีได้ดี รองลงมาคือ มีมนุษยสัมพันธ์ดี อันดับสุดท้าย คือ พุดจาไพเราะอ่อนหวาน สะท้อนให้เห็นว่าอย่างน้อยพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต ก็มีข้อดีในการที่จะแนะนำพุทธศาสนิกชนให้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักศาสนพิธีหรือพิธีกรรมของศาสนา เพราะพิธีกรรมทางศาสนาเป็นพิธีหนึ่งจะนำผู้ที่ไม่ใช่ศรัทธาเข้ามาสู่ศาสนาได้ด้วยด้านพิธีกรรม การมีมนุษยสัมพันธ์ดีกับญาติโยมเท่ากับว่า ได้ชักนำให้ญาติโยมสนใจในหลักธรรมของศาสนา ทั้งสามารถชักนำญาติโยมมาสู่ภาคประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมของพุทธศาสนา และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเท่ากับช่วยเผยแผ่ศาสนาได้ดีด้วย การพุดจาไพเราะอ่อนหวาน พุทธศาสนาสอนให้คนเรามีการพุดจាកันด้วยคำที่สุภาพอยู่แล้ว ในมรรคมีองค์ 8 ก็ยังสนับสนุนให้คนพุดด้วยคำไพเราะ คือ สัมมาวาจา การเจรจาชอบ ทำให้สำเร็จประโยชน์ได้

ด้านลบ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตเกี่ยวกับเรื่อง ห่มจีวรเลียนแบบชุดราตรีเกะกะอก นุ่งห่มจีวรแบบรัดรูปจนเห็นกล้ามเนื้อชัดเจน ห่มจีวรเลียนแบบชุดกีโมโนแบบญี่ปุ่น ห่มจีวรเลียนแบบชุดไทย และออกเดินเที่ยวตามที่สาธารณะและงานเทศกาลต่าง ๆ ว่าไม่เหมาะสมกับสมณรูป สะท้อนให้เห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสมกับสมณเพศ ของบรรพชิต หรือผิดขนบธรรมเนียม เนียมประเพณีและมารยาทที่พึงงามของภิกษุสามเณร ตามหลักอภิธัมมาจาริกขาบพที่มาจากในชั้นธกะ นอกพระปาติโมกข์เป็นพื้น¹ ฉะนั้นเป็นพระภิกษุสามเณรควรที่จะมีหลักปฏิบัติเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ เจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์พฤติการณ์เหล่านี้ว่า เพราะความเป็นเด็ก เป็นวัยรุ่นจึงมีความนิยมเลียนแบบกัน เกะเทยบ้าง วัยรุ่นบ้าง มาบวชเรียน เนื่องจากไม่มีเงินและค่าเล่าเรียนหากมาบวชเรียนจะถูกกว่า จึงกระทำการโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางวัดมีโรงเรียนมีสามเณรอยู่ในการควบคุมดูแลนับพันรูปอาจจะดูแลไม่ทั่วถึงเรื่องนี้เอาตามาจะได้ กำชับให้เจ้าอาวาสทุกแห่งดูแลอีกครั้ง²

พระเทพวิสุทธิคุณฝากทิ้งท้ายไว้ว่า หากประชาชนเห็นสามเณรรูปใดแต่งกายไม่เหมาะสมในที่สาธารณะก็ขอให้บันทึกภาพส่งมาให้เอาตามาจะตรวจสอบว่าจำพรรษาอยู่วัดใดและจะดำเนินการตักเตือนไปยังเจ้าอาวาสวัดนั้นๆ เพื่อให้ดูแลสามเณรหรือพระสงฆ์ในความรับผิดชอบอย่างใกล้ชิด ต้องรีบจัดการก่อนที่จะเล็ดลอดมากไปกว่านี้³

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยส่วนใหญ่ เกิดจากความผิดปกติทางจิต รองลงมาคือการคบเพื่อน อันดับที 3 พบว่า สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิต ได้แก่ สิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่สำคัญที่สุดในการที่พระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิตนั้น แต่เป็นเรื่องของสภาพจิตใจ และปัจจัยภายนอกบางประการก็มีส่วนสำคัญอยู่บ้างโดยเฉพาะ การคบเพื่อนและสิ่งแวดล้อม แต่ดารา นักร้อง และนักแสดง ไม่ใช่สาเหตุสำคัญ

¹ พระธรรมเจดีย์, (ประกอบ ธมฺมเสฏฺฐโฐ ป.ธ.9). อธิบายวินัยสำหรับนักธรรมชั้น ตรี ชั้นโท ชั้นเอก ฉบับกรมการศาสนา ตรวจชำระ, น. 159.

² สะเทือนใจชาวพุทธ แก๊งเณรแต่่วาละวาด กรีดกรายจีวร"เกะกะอก" ข่าวสด (5 เมษายน 2549):7.

³ เรื่องเดียวกัน, น. 7.

ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการเป็นบัณฑิตเขาก็คงไม่ได้เกิดจากพฤติกรรมลอกเลียนแบบคนดัง แต่เกิดจากปัจจัยอย่างอื่นมากกว่า

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กรณีของท่านเดช วิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุของท่านเดชที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเกิดจากสิ่งแวดล้อม ขณะที่ท่านเป็นทหารเกณฑ์ ท่านถูกเพื่อนทหารด้วยกันล่อลวงละเมิดทางเพศ เพราะฉะนั้น สิ่งแวดล้อมก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ สิ่งแวดล้อมจึงนับได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญเช่นกันสำหรับสังคมปัจจุบันนี้ เช่น ในเรือนจำชายฉกรรจ์ ในโรงเรียนชายฉกรรจ์ เป็นต้น มีโอกาสที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่าสถานที่อื่น⁴

กรณีของท่านพน สาเหตุที่ทำให้ท่านพนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คล้ายกับท่านเดช เพราะว่าท่านพนก้ถูกพระล่อลวงละเมิดทางเพศเหมือนกัน ตอนบวชสามเณรภาคฤดูร้อน เมื่อท่านพน ย้ายมาอยู่ที่วัดในเมืองซึ่งมีสามเณรหลายรูปพักอยู่ในห้องเดียวกัน ทำให้ท่านพนเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อาจสรุปได้ว่าเกิดจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมมาอยู่ร่วมกับเพื่อนสามเณรมากรูป⁵

กรณีของท่านฤทธิ์ เมื่อพิจารณาดูสาเหตุที่ทำให้ท่านฤทธิ์ ตอนเด็กชอบเล่นตุ๊กตา ติดพี่สาวแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของท่านฤทธิ์ บวชมาแล้วได้คบกับพระภิกษุที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในที่สุดท่านฤทธิ์ก็มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกับเพื่อนพระภิกษุที่ท่านคบด้วย พอสรุปได้ว่าเกิดจากสังคมคือการคบเพื่อน⁶

กรณีของสามเณรสน สาเหตุที่สนเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อาจสรุปได้ว่าเกิดจากการเลี้ยงดู ครอบครัวยุคและสิ่งแวดล้อม⁷

พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตเขาก็คงมีผลกระทบต่องานสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

1) ด้านวินัย จากข้อมูลในด้านนี้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับเรื่องการบวชผู้ที่เป็นบัณฑิตเขามากที่สุด โดยเห็นว่าไม่ควรให้บวชซึ่งอันที่จริงตามพระวินัยบัญญัติ ก็ได้บัญญัติไว้แล้วว่าไม่ควรบวช⁸ แต่ที่ยังมีปรากฏกรณีพระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิตเขาก็คงอยู่ อาจ

⁴ สัมภาษณ์ พระมหาเดช, (นามสมมติ) 6 เมษายน 2551.

⁵ สัมภาษณ์ พระมหาพน, (นามสมมติ) 4 เมษายน 2551.

⁶ สัมภาษณ์ พระฤทธิ์, (นามสมมติ) 7 เมษายน 2551.

⁷ สัมภาษณ์ สามเณรสน, (นามสมมติ) 3 เมษายน 2551.

⁸ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระวินัยปิฎก มหาวรรค ภาค 1 เล่ม 4, น.174.

เป็นเพราะส่วนหนึ่ง ก่อนบรรพชาหรืออุปสมบท ผู้บวชไม่ได้แสดงออกให้เห็นว่ามีลักษณะเป็น บัณเฑาะก์ หรืออาจจะเป็นเพราะปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้เป็นบัณเฑาะก์ได้รับการบวชเข้ามา

อย่างไรก็ตาม เมื่อบวชเข้ามาแล้ว ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็น ชัดเจนว่า พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณเฑาะก์มีผลกระทบต่อการสังฆมณฑลในเรื่องต่าง ๆ คือ ประพฤติตนย่อหย่อนต่อพระวินัย ทำตนไม่น่าเลื่อมใส ถึงความวิบัติแห่งศีล ถึงความวิบัติแห่ง อารามะ (ประพฤติเสียหาย) ทำให้หมู่สงฆ์อยู่ไม่ผาสุก (ไม่สบาย) และทำให้พระสังฆกรรมตั้งอยู่ ไม่ได้นาน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า รู้สึกพอใจเมื่อรู้ว่าเจ้าอาวาสให้พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณเฑาะก์สึกเสีย

ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ ให้ความคิดเห็นว่า พระพุทธเจ้า ทรง คัดเลือกพิจารณาก่อน ถู้น้ำตาร่างกายเหมือนผู้หญิงก็ไม่ควรให้บวช เพราะถ้าบวชมาแล้ว อาจ แสดงกิริยาอาการกระดุ้งกระดิ่ง ไม่งามตาแก่ผู้พบเห็น⁹

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต แสดงความคิดเห็นว่า พระภิกษุที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศมีโอกาที่จะล่วงละเมิดพระวินัยสูง เพราะเป็นกลุ่มที่อ่อนไหวและอันตรายต่อ พระวินัย¹⁰

กรณีของท่านเดช มีผลกระทบต่อการวินัยด้านลบ ท่านบวชมาแล้ว เป็นผู้ทรง จำปาฏิโมกข์ รู้จักอาบัติเป็นอย่างดี แต่ท่านเดชได้ประพฤติล่วงละเมิดอาบัติขั้นปาราชิก ซึ่ง แปลว่าเป็นผู้พ่ายแพ้ หมายถึงอยู่เป็นพระก็ไม่สามารถบรรลุมรรค ผล นิพพานได้ ในด้านดี คือ ท่านเดชทรงจำปาฏิโมกข์ได้¹¹

กรณีของท่านพน สมัยเป็นสามเณรถูกล่วงละเมิดทางเพศ แสดงให้เห็นว่าถ้ามี พระภิกษุที่เป็นบัณเฑาะก์อยู่ในวัดต่าง ๆ เป็นอันตรายต่อพระภิกษุสามเณรอย่างยิ่ง พวกนี้จะหา โอกาสเพื่อที่เสพเมถุนกับพระและสามเณรในวัด¹²

⁹ สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ, ราชบัณฑิต, 13 พฤษภาคม 2551.

¹⁰ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต, ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกัลยาณมิตร, 12 พฤษภาคม 2551.

¹¹ สัมภาษณ์ พระมหาเดช, (นามสมมติ) 6 เมษายน 2551.

¹² สัมภาษณ์ พระมหาพน, (นามสมมติ) 4 เมษายน 2551.

กรณีของท่านฤทธิ มีผลกระทบด้านพระวินัยด้านลบ เพราะท่านได้ประพาสล่องละเมียดวินัยบัญญัติ ก็เป็นอันตรายต่อพระภิกษุสามเณรรูปอื่น ผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อันถูกท่านฤทธิประพาสล่องเกิทางเพศได้¹³

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถ้าหากวัดใดมีพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็อยู่ เป็นอันตรายต่อเพื่อนพระภิกษุสามเณรที่ไม่เป็นบัณฑิต เพราะพวกที่เป็นบัณฑิตก็หาโอกาสที่จะใช้กำลังเสพเมถุนกับพระภิกษุสามเณรที่ไม่ได้เป็นบัณฑิต ดังกรณีของท่านเดชและท่านพนุกพระที่เป็นบัณฑิตก็อยู่ในวัดก่อนแล้วล่องละเมียดทางเพศ ปัจจุบันจะมีเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นบ่อยมาก เช่น กรณีช่วงบวชสามเณรภาคฤดูร้อน จะมีเรื่องพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตอยู่แล้วดื้อสามเณรที่บวชเณรภาคฤดูร้อน มีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นทุกปี แต่ปีนี้ (2251) มีเรื่องพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตล่องละเมียดทางเพศกับสามเณรภาคฤดูร้อนมาก นักข่าวไปสัมภาษณ์พระพยอม กลฺยาณ และท่านได้แนะนำให้แยกไปตั้งสำนักสงฆ์อยู่เป็นกลุ่มเฉพาะพระตุดเณรแล้ว

2) ด้านปกครอง จากข้อมูลในด้านนี้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากให้ความสำคัญกับเรื่องการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งไม่ควรมีพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตมาดำรงตำแหน่งใด ๆ เพราะอาจจะทำให้เกิดความเสียหายในระบบการปกครองคณะสงฆ์ได้ อีกทั้งอาจจะยังผลเสียให้เกิดต่อความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อคณะสงฆ์ เพราะอาจคิดว่าพระภิกษุสงฆ์ในปัจจุบันมีพระภิกษุผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในคณะสงฆ์ ทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้สำหรับผู้มีศรัทธาน้อยหรือผู้ที่ไม่มีศรัทธา

นอกจากนั้น ประเด็นเรื่องอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างก็เห็นว่าผลกระทบในทางลบต่อคณะสงฆ์ด้วยเหมือนกัน ได้แก่ ทำให้ฝ่ายปกครองคณะสงฆ์ต้องลำบากใจ ทำให้คณะสงฆ์ถูกสังคมติเตียน ทำให้การปกครองคณะสงฆ์ขาดความเป็นเอกภาพ

ในประเด็นนี้ สะท้อนให้เห็นว่า สงฆ์ฝ่ายปกครองเองก็ลำบากใจ ถ้ามีพระภิกษุสามเณรแสดงอาการกิริยาที่ไม่เหมาะสม และจะลงโทษแบบเด็ดขาดก็ไม่ได้ เพราะบางครั้งมีข้อมูลไม่ชัดเจน ไม่สามารถที่จะเอาผิดได้ ทั้งที่รู้ว่าพระภิกษุหรือสามเณรรูปนี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นี่แหละที่บอกว่าเป็นความลำบากใจของสงฆ์ฝ่ายปกครอง

เมื่อฝ่ายสงฆ์ปกครองไม่ทำอะไรลงไป สังคมก็มองว่าคณะสงฆ์ปกครองไม่เด็ดขาด ปล่อยปละ ละเลย คณะสงฆ์เองก็จะถูกสังคมติเตียน ถ้าคณะสงฆ์ปกครองไม่สามารถลงโทษหรือ

¹³ สัมภาษณ์ พระฤทธิ (นามสมมติ) 7 เมษายน 2551.

ดักเตือนพระภิกษุสามเณรที่บ้นเพาะก์ ก็อาจเกิดเรื่องขึ้นเหมือนอย่างที่เกิดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ญาติโยมถ่ายรูปสามเณรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นำเอารูปมาโพสต์ลงในอินเทอร์เน็ต

คณะสงฆ์ฝ่ายปกครองบางภาคเขตการปกครอง ทำหน้าที่ดูแลพระภิกษุในภาคเขต การปกครองดี แต่บางภาคเขตการปกครองละเลยหน้าที่หรืออาจเป็นเพราะชราภาพมากแล้ว จึง ปฏิบัติหน้าที่ขาดตกบกพร่องไป เมื่อแต่ละภาคเขตการปกครอง มีการปกครองไม่เหมือนกัน ก็ทำ ให้ขาดเอกภาพในการปกครองคณะสงฆ์ได้

อย่างไรก็ตาม พุทธศาสนาไม่ได้มอบภาระให้คณะสงฆ์ดูแลรักษาฝ่ายเดียว ชาวพุทธ ทุกท่านสามารถที่จะช่วยกันดูแลหรือเป็นหูเป็นตาสอดส่องความประพฤติของพระภิกษุสามเณร แทนคณะสงฆ์ได้ กรณีตัวอย่าง พระฤทธิ์ท่านอยู่ภาคใต้ไม่ได้ เพราะญาติโยมช่วยกันดูแล ควบคุม ความประพฤติของพระภิกษุสามเณรแทนคณะสงฆ์ได้ ถ้าพระภิกษุสามเณรประพฤติผิดพระธรรม นอกวินัย ญาติโยมที่เป็นชาวพุทธสามารถที่จะดักเตือนพระภิกษุสามเณรที่ประพฤติผิดพระธรรม วินัยได้ เพราะชาวพุทธก็มีหน้าที่ในการดูแลรักษาพุทธศาสนาเหมือนกัน

ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ กล่าวว่า มีผลกระทบแน่นอน เพราะพวกนี้มี อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ไม่เป็นปกติ ตัวเป็นชายแต่จิตใจเป็นหญิง จิตใจแปรปรวน สอนยากแนะนำยาก¹⁴

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตโต กล่าวว่า มีผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการปกครอง คณะสงฆ์ เพราะพระกลุ่มนี้ มีนิสัยแนะนำได้ยาก ไม่เชื่อฟัง และเป็นอันตรายต่อการปกครอง คณะสงฆ์ ทำให้หมู่คณะเดือดร้อนเกิดความแตกแยกและสร้างปัญหาแก่หมู่คณะ มีนิสัยชอบยุ แหย่ กล่าวหาใส่ความ มีอารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ เอาแต่ใจตัวเองเป็นประมาณ¹⁵

ผู้วิจัยมีความโดยสรุปว่า กรณีของท่านเดช ท่านพน และท่านฤทธิ์ เหมือนจะไม่ กระทบต่อการปกครองคณะสงฆ์โดยตรง เพราะจากการให้สัมภาษณ์ทุกท่านจะทำตัวเป็นปกติ เหมือนพระธรรมดา แต่มีผลกระทบทางอ้อมคือท่านเหล่านั้นก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นกับ พระภิกษุสามเณรรูปอื่น เช่น หาโอกาสล่อลวงละเมิดทางเพศกับพระภิกษุรูปอื่นภายในวัดอันก็ถือได้ ว่าผิดระเบียบในการปกครองได้เช่นกัน

3) ด้านการศึกษา จากข้อมูลในด้านนี้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากให้ ความสำคัญกับเรื่องพระภิกษุสามเณรที่เป็นบ้นเพาะก์ส่วนมากเรียนเก่ง

¹⁴ สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ, 13 พฤษภาคม 2551.

¹⁵ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตโต, 12 พฤษภาคม 2551.

จากข้อมูลข้างบนนี้ ด้านบวก สะท้อนให้เห็นว่า พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตพระภิกษุประเภทที่บวชได้ตามนัยอรรถกถาภุณท์ที่แก้ไข เมื่อบวชมาแล้วประพฤติตนตามหลักวินัย ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน จนมีความรู้ความสามารถในการแสดงธรรม บรรยายธรรม ไม่สร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นในคณะสงฆ์ ก็สามารถที่จะดำรงอยู่ในเพศของบรรพชิตได้

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต แสดงว่าคิดเห็นว่า บางรูปก็เอาสนใจการศึกษาเป็นอย่างดี เช่น การจัดสถานที่ การเข้าหาผู้ใหญ่ การติดต่อประสานงาน เหล่านี้ทำได้ดีกว่าพระปกติ บางรูป¹⁶

ผู้วิจัยมีความเห็นสรุปว่า ท่านเดชถือว่ามีความตั้งใจในการศึกษาพระธรรมวินัย เพราะท่านเดชจดจำศีล 227 ข้อของพระภิกษุได้ (ทรงจำปาฏิโมกข์) และท่านสอบได้เปรียญธรรม 5 ประโยค ท่านพน ได้เปรียญธรรม 5 ประโยค ทางโลกจบปริญญาตรี ส่วนท่านฤทธิ์นั้นกรรมเอกทางโลกกำลังศึกษาปริญญาโทอยู่ ท่านเหล่านี้มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนสอบเปรียญธรรมได้ เพราะการศึกษาภาษาบาลีนั้น ถ้าไม่มีความขยันตั้งใจศึกษากันจริง จะสอบไม่ได้แม้แต่ประโยคเดียว

ด้านลบ ถ้าบวชมาแล้วไม่ตั้งใจเรียนไม่ปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัย ชอบเที่ยวจับกลุ่มกับพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้วยกันแล้ว ผลกระทบจะเกิดขึ้นแก่คณะสงฆ์และต่อศรัทธาของชาวพุทธอย่างที่เป็นข่าวที่ได้นำเสนอมาแล้ว

ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ ได้ให้ความเห็นว่า พวกนี้เวลาเรียนชอบนั่งจับกลุ่มกันคุยกัน ทำปาก ทำเลิบบ้าง ในความรู้สึกของท่านบอกว่าเราเห็นพวกกะเทยหรือตุ๊ดที่เป็นคฤหัสถ์ เรารู้สึกกับพวกนั้นอย่างไร เราก็มีความรู้สึกกับพระภิกษุสามเณรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อย่างนั้นเหมือนกัน แต่เราเป็นครูอาจารย์เราก็ต้องรักศิษย์เท่ากัน¹⁷

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต แสดงความเห็นเห็นว่า บางรูปไม่เอาในใส่การทำงานเลยเป็นคนเกียจคร้าน ขาดความละเอียด แสดงกิริยาท่าทางไม่เหมาะสมแก่สมณเพศ ญาติโยมเห็นแล้วดูไม่งามตา¹⁸

4) ด้านเสรีภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นกับด้านเสรีภาพอยู่ในระดับไม่แน่ใจในทุกประเด็น โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศมีสิทธิเสรี

¹⁶ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต, 12 พฤษภาคม 2551.

¹⁷ สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ, 13 พฤษภาคม 2551.

¹⁸ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต, 12 พฤษภาคม 2551.

ที่จะบวชได้เพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่

ประเด็นนี้ สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจถึงเรื่องของพระธรรมวินัยว่าสามารถให้บุคคลผู้ที่มีความเปี่ยมเบนทางเพศบวชหรือไม่ ถ้ารู้เรื่องพระวินัยก็อาจจะตอบปฏิเสธไม่เห็นด้วย ส่วนการตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องบวชก็ได้ เพียงแต่เลี้ยงดูดูแลท่านให้ดีทั้งทางกายเวลาท่านไม่สบายพาไปหาหมอ ทางใจก็ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านเป็นคนดีท่านนี้ ก็ถือว่าเป็นผู้กตัญญูทวดแล้ว

ด้านศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ ได้ให้ความเห็นว่า ตามพระวินัยห้ามไม่ให้บ้นเทาะกับบวชก็จริง แต่พระพุทธเจ้าเป็นนักประชาธิปไตย ถ้าพระอุปัชฌาย์และคณะสงฆ์ให้ชอบมีมติให้บวช ก็สามารถบวชได้ แต่พระอุปัชฌาย์และคณะสงฆ์ที่บวชให้นั้น เป็นอาบัติทุกรูป ท่านยังมีอารมณ์ดี บอกว่าเป็นอาบัติไม่เป็นไร ขอให้ได้ปัจจัยก็แล้วกัน¹⁹

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต ท่านแสดงความคิดเห็นว่าตามหลักพระวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ ก็คงไม่ขัดกับหลักสิทธิเสรีภาพ เพราะผู้ที่บรรพชาอุปสมบทนั้น ต้องมีคุณสมบัติตามหลักพระวินัย และเป็นหน้าที่ของพระอุปัชฌาย์ที่จะต้องอธิบายให้ผู้ที่ไม่เข้าใจได้ เข้าใจตามหลักพระวินัยว่าบุคคลเช่นใดบวชได้และบวชไม่ได้²⁰

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทั้งสองท่านมีความคิดเห็นคล้ายกัน คือไม่ขัดหลักสิทธิเสรีภาพ ถ้าพระอุปัชฌาย์พิจารณาคุณสมบัติเห็นสมควรและคณะสงฆ์เห็นด้วย แต่เป็นอาบัติทุกรูปที่ทำสังฆกรรมด้วยกัน

ท่านเดชได้บวชถูกต้องตามพระวินัยทุกขั้นตอน คือมีสิทธิเสรีภาพเหมือนบุคคลทั่วไป ที่นี้มาพิจารณาคุณสมบัติตามพระวินัยที่กำหนดไว้ คือ ต้องเป็นชาย เป็นบุรุษเพศ มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ไม่ใช่บุคคลที่ถูกห้ามบวชตลอดชีวิต ท่านเดชมีคุณสมบัติครบตามพระวินัยกำหนดไว้²¹

ท่านพน ท่านฤทธิ์ มีคุณสมบัติครบ ตามพระวินัยกำหนดไว้ทุกประการ จึงมีสิทธิเสรีภาพสามารถผ่านการพิจารณาคุณสมบัติของพระอุปัชฌาย์และคณะสงฆ์ครบทุกประการตามขั้นตอนของการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่บวช ท่านพนและท่านฤทธิ์ มีคุณสมบัติครบตามพระวินัยกำหนดไว้ทุกประการ จึงมีสิทธิเสรีภาพบวชได้ พระอุปัชฌาย์และคณะสงฆ์มีมติเห็นชอบ

¹⁹ สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ, 13 พฤษภาคม 2551.

²⁰ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต, 12 พฤษภาคม 2551.

²¹ สัมภาษณ์ พระมหาเดช, (นามสมมติ) 6 เมษายน 2551.

ท่านพนและฤทธิได้บวชเป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา เช่นกับกุลบุตรคนอื่น ๆ²²

ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตไว้ว่า กรณีท่านพนคณะที่เป็นสามเณรได้ประพฤติผิดศีลของสามเณรข้อที่สาม เพราะขณะท่านพนเป็นสามเณรได้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนสามเณรด้วยกัน ถ้ามาพิจารณาตามหลักพระวินัยก็ไม่น่าจะบวชได้ มีพุทธบัญญัติไว้ว่า อนุสัมบันที่เป็นบัณฑิตไม่ควรให้บวช ที่บวชแล้วควรให้สึกเสีย แต่ถ้ามาพิจารณาด้านสิทธิเสรีภาพแล้ว ที่ท่านพนบวชได้ เพราะพระอุปัชฌาย์และคณะสงฆ์เห็นชอบได้บวชให้แล้ว ถือได้ว่าเป็นพระสมณูรณตามหลักประชาธิปไตย

ประเด็นที่ว่า เจ้าอาวาสควรใช้วิธีการใดกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิต

ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าอาวาสควรให้วิธีแนะนำให้ปรับตัวเสียใหม่ รองลงมาคือแนะนำให้ไปปรึกษาจิตแพทย์ อันดับที่ 3 คือ ให้สึกเสีย อันดับสุดท้าย คือ ให้ออกจากวัด

ในประเด็นนี้ สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้เจ้าอาวาสใช้วิธีที่เบาก่อน โดยอาศัยการพูดทำความเข้าใจ และยังแนะนำให้ไปปรึกษากับจิตแพทย์ ถ้าไม่ได้ผลให้สึกหรือให้ออกจากวัด ประเด็นที่ว่าให้ออกจากวัด ตรงกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) ซึ่งแนะแนวทางป้องกันว่า เรื่องนี้ทางเจ้าคณะผู้ปกครอง ตั้งแต่เจ้าคณะอำเภอจนถึงเจ้าอาวาสจะต้องดูแลไม่ให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเข้ามาบวชอุปสมบท โดยเฉพาะในส่วนของพระอุปัชฌาย์ จะต้องสังเกตกิริยาอาการผู้ที่เข้ามาบวชอุปสมบท ตั้งแต่ยังเป็นนาคอยู่ที่วัดเพื่อเตรียมตัวบวชอุปสมบทเป็นพระพร้อมเน้นย้ำการแก้ปัญหาที่เจ้าอาวาสจะต้องลุกขึ้นมาต่อสู้กับกลุ่มพระเถรอย่างจริงจังจึงจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้ โดยขอให้พระเถรยอมสึกแต่โดยดี หากไม่ยอมก็ให้ไล่ออกจากวัดไป²³

ปัญหาอยู่ที่พระภิกษุที่เป็นกะเทยอยากอยู่ไม่อยากสึกทำอะไรไม่ได้ ก็สมควรให้ออกจากวัดไป แต่การให้ออกจากวัดไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ดี เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ หากพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตถูกไล่ออกจากวัดนี้แล้ว ไปอยู่อีกวัดหนึ่ง ก็สามารถที่จะประพฤติผิดทางเพศกับพระภิกษุสามเณรภายในวัดนั้นได้ ขอยกตัวอย่างพระฤทธิย้ายไปอยู่หลายวัด ถ้าวัดที่ย้ายไปอยู่นั้น มีกลุ่มเบี่ยงทางเพศเหมือนเช่นกับตน ก็สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศ

²² สัมภาษณ์ พระมหาพน, (นามสมมติ) 4 เมษายน 2551.

²³ “พระเถรเปลี่ยนคิลิงพระพยอม เจอทองหน้าหงาย ลั่นออกอาการจับสึก.” คม ชัด ลึก (2 เมษายน 2549): 1.

พระภิกษุสามเณรในวัดนั้นได้อีก เจ้าอาวาสผู้ปกครองก็ไม่สามารถใช้มาตรการเด็ดขาดได้ เพราะไม่มีหลักฐาน อันนี้เป็นปัญหาของเจ้าอาวาสและคณะสงฆ์ฝ่ายปกครองกำลังคิดหาทางแก้ไขอยู่ว่าจะทำอย่างไรกับพระกลุ่มนี้ดี

ประเด็นนี้ ผู้วิจัยเห็นเป็นประเด็นที่สำคัญเหมือนกัน พระภิกษุสามเณรที่อยู่ในวัดเจ้าอาวาสมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบให้ความเป็นธรรมแก่พระภิกษุสามเณรทุกรูป ถ้าปฏิบัติหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึง สังเกตกิริยาท่าทางหรือพฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรรูปไหนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ควรเรียกมาเตือนหรือแนะนำให้ไปปรึกษาแพทย์ ถ้าไม่สามารถจะประพฤติปฏิบัติตามหลักพระวินัยได้ ควรให้ลาสิกขาเสีย แต่ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าเจ้าอาวาสไม่รู้เลยว่าท่านเหล่านั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คือท่านเหล่านั้น ไม่แสดงพฤติกรรมให้เห็นชัดเจนและจากการให้สัมภาษณ์ท่านเหล่านั้น ก็ไม่ต้องการสักอีก นี่แหละที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นที่สำคัญเช่นกัน

-ผลกระทบต่อศรัทธาชาวพุทธ

ประเด็นเรื่องสื่อที่นำเสนอข่าวเกี่ยวกับพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตที่ส่งผลกระทบต่อศรัทธาชาวพุทธมากที่สุด ได้แก่โทรทัศน์ และรองลงมามีอินเทอร์เน็ต

สะท้อนให้เห็นว่าสื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลมากในการนำเสนอข่าว เพราะปัจจุบันนี้เกือบทุกหมู่บ้านหรือทุกครอบครัวส่วนมากจะมีโทรทัศน์ เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร และสื่อทางโทรทัศน์เป็นการนำเสนอให้ผู้รับชมได้เห็นภาพด้วย ฉะนั้น เกี่ยวกับข่าวที่ไม่ดีด้วยและเกี่ยวกับข่าวของพระภิกษุที่ประพฤติตัวไม่ดี ผู้ชมจะจำได้ดี เช่น กับเรื่องของครูหรือตำรวจที่ทำผิดกฎระเบียบวินัย

ส่วนพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็จะส่งผลกระทบต่อศรัทธาพุทธศาสนิกชนมาน้อยเพียงใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทำให้ผู้มีศรัทธาในพระสงฆ์น้อยอยู่แล้วหมดศรัทธาได้ และระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจต่ำสุด ได้แก่ไม่ควรแก่การกราบไหว้ของชาวพุทธ

สะท้อนให้เห็นว่า พฤติกรรมของพระภิกษุสามเณรที่แสดงออกสู่สายตาประชาชน ที่เป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับสมณเพศ จะมีผลกระทบต่อศรัทธาชาวพุทธอย่างแน่นอน ดังปรากฏเป็นข่าวเรื่องราวของพระภิกษุสามเณรประพฤตินั้นไม่เหมาะสม ทันทีที่ "ข่าวสด" เผยแพร่ภาพข่าวดังกล่าวทางหน้า 1 ปรากฏว่ามีเสียงต่อต้านและตำหนิติเตียนพฤติกรรมพระภิกษุสามเณรกลุ่มนี้ดังขรม ส่วนใหญ่ระบุว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เก่งว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้พุทธศาสนามัวหมองเสื่อมเสีย ทำให้ภาพพจน์พุทธศาสนาออกมาไม่ดี ทำให้เสื่อมศรัทธาได้สำหรับผู้มีศรัทธาในพุทธศาสนาอยู่แล้ว ทำให้ศรัทธาลดลงอีกได้ ผู้ที่ไม่มีศรัทธาไม่ต้องพูด

ถึงยังไม่มีศรัทธาเลย ขณะที่บางคนคิดไปไกลถึงขนาดกลัวไม่มีใครเข้าวัด เพราะหมดศรัทธาในคนห่มผ้าเหลืองที่มีพฤติกรรมเช่นนี้²⁴

ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ กล่าวว่าเรื่องผลกระทบต่อศรัทธาของชาวพุทธกระทบแน่นอน ไม่จำเพาะพระภิกษุที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเท่านั้น พระภิกษุปกติทั่วไปถ้าประพฤติตัวไม่เหมาะสม ไม่อยู่ในระเบียบวินัยแล้ว มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมทางตรงคือต่อคณะสงฆ์ ทางอ้อมคือพุทธศาสนา²⁵

พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต มองเป็นสองด้าน คือ ด้านบวกท่านกล่าวว่าพระภิกษุสามเณรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกลุ่มนี้ บางรูปรักษาศรัทธาชาวพุทธได้เป็นอย่างดี เพราะท่านเอาใจใส่ในการต้อนรับญาติโยมได้ดี เจรจาอ่อนหวานญาติโยมชอบ ส่วนด้านลบท่านกล่าวว่าบางรูปก็ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสมณสาธูป อาจทำให้ศรัทธาของชาวพุทธลดน้อยถอยลงไปได้²⁶

ในประเด็นนี้ แม้ในพระวินัยปิฎก พระผู้มีพระภาคได้ตรัสว่า “การกระทำความผิดนี้ มิได้ทำคนที่เลื่อมใสอยู่แล้ว ให้เลื่อมใสยิ่งขึ้นเลย ที่จริง กลับจะทำให้คนที่ไม่เลื่อมใสก็ไม่เลื่อมใสไปเลย คนที่เลื่อมใสอยู่แล้วบางพวกก็จะกลายเป็นอื่นไป”²⁷ เรื่องศรัทธาเป็นหลักสำคัญทุกศาสนาต้องมีหลักศรัทธา คนไม่มีศรัทธาจะไม่นับถือ จะไม่เชื่อฟัง ฉะนั้น พระภิกษุสามเณรควรคำนึงถึงศรัทธาของศาสนิกชนเป็นหลักก่อนที่จะทำอะไรลงไป ควรคิดให้ดีเสียก่อนถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาแก่คณะสงฆ์และพุทธศาสนา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 75 รูป/คน (จากจำนวน 220 รูป/คน) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ

²⁴ สะเทือนใจชาวพุทธ แก๊งเณรแห้วอาละวาด กรีดกรายจีวร"เกาะอก" ข่าวสด (5 เมษายน 2549) :7.

²⁵ สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์พิเศษ จำนงค์ ทองประเสริฐ, 13 พฤษภาคม 2551.

²⁶ สัมภาษณ์ พระครูวินัยธรทองดี หาสจิตฺโต, 12 พฤษภาคม 2551.

²⁷ วิ.มหา.1/42/31.

ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกลุ่มความคิดเห็นที่หลากหลาย ในลักษณะวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็น ได้ประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอนะ ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอนะเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรและบุคคลที่มีบทบาทและหน้าที่เกี่ยวข้องกับพระภิกษุสามเณรผู้ที่มีความเปี่ยงเบนทางเพศ

ผู้วิจัยได้จำแนกองค์กรและบุคคลที่มีบทบาทและหน้าที่เกี่ยวข้องกับพระภิกษุสามเณรผู้ที่มีความเปี่ยงเบนทางเพศออกเป็น 4 กลุ่ม และสรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ ดังนี้

3.1.1 บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติและมหาเถรสมาคม

- ควรเอาใจใส่ดูแลให้ทั่วถึง
- ไม่ควรยกย่องหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ทางการคณะสงฆ์
- ไม่ควรแต่งตั้งให้มีสมณศักดิ์
- มหาเถรสมาคมควรเข้าไปแก้ไขปัญหายอย่างจริงจัง ไม่ควรปล่อยปละละเลย
- ควรประสานงานให้ทุกฝ่ายหาทางป้องกันก่อนเรื่องเกิดกรณีต่าง ๆ
- ควรมีกติกาสี่ชัดเจนในการดำรงสมณเพศของกลุ่มที่เปี่ยงเบนทางเพศ
- ควรตักเตือนให้ปรับปรุงตัว หากปฏิบัติไม่ได้ ควรใช้หลักพรหมทัณฑ์
- ควรจัดให้มีการอบรมเป็นการเฉพาะเพื่อทำความเข้าใจเรื่องพระวินัยและตักเตือนเอาใจใส่ให้วางตนให้เป็นที่น่าเลื่อมใส แต่หากไม่สามารถปรับตนได้ ก็ควรให้ลาสิกขาเสีย
- มหาเถรสมาคมควรกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นเอกภาพและให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติช่วยสนองงานคณะสงฆ์ในการแก้ปัญหายอย่างเต็มที่โดยร่วมมือกันทั้งสองฝ่าย

3.1.2 บทบาทและหน้าที่ของพระอุปัชฌาย์และพระอาจารย์

- ก่อนให้บวชควรมีการกลั่นกรองหรือตรวจสอบให้ดี

- หากบวชแล้วควรบรมดูแล ไม่ละทิ้งการบรมพระธรรมวินัย
- พระอุปัชฌาย์ควรถือตามพระวินัยอย่างเคร่งครัด คือ ไม่บวชให้
- หากบวชมาแล้วควรเตือนให้ปรับปรุงตน หากไม่ทำตามก็ให้สึกเสีย
- ควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองหรือบิดามารดาเรื่องพระธรรมวินัยด้วยเพื่อให้ชาวบ้านทราบว่าถ้าบวชบุคคลที่เป็นอภัพบุคคลแล้วจะเป็นบาป
- ควรใช้หลักสังฆสามัคคี ให้หมู่คณะช่วยกันดูแลและตักเตือน
- เปิดโอกาสให้ชาวบ้านร้องเรียนพฤติกรรมของพระสงฆ์ที่เบี่ยงเบนทางเพศเพื่อหาทางแก้ไข เพราะพระสงฆ์อาจดูตนเองไม่ทั่วถึงหรือไม่กล้าแจ้งพระอุปัชฌาย์และพระอาจารย์หรือพระฝ่ายปกครอง ซึ่งอาจเป็นเพราะเหตุผลต่าง ๆ กันออกไป เช่น ไม่อยากยุ่ง วางเฉย เมตตาสงสาร

3.1.3 บทบาทและหน้าที่ของเพื่อนพระภิกษุสามเณรด้วยกัน

- ไม่ควรคลุกคลีด้วย
- ควรตักเตือน แนะนำด้วยเมตตาเพื่อให้ปรับปรุงพฤติกรรมให้เหมาะสม
- ควรแนะนำให้ลาสิกขาเพราะอยู่แล้วทำให้เสื่อมเสียและเป็นบาป
- ควรแจ้งให้เจ้าอาวาสหรือผู้ปกครองทราบเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่สมควร
- ควรช่วยกันปฏิบัติตามพระธรรมวินัย โดยเฉพาะในการอุปสมบท เวลาที่มีการถามว่าบุคคลนี้ควรอุปสมบทหรือไม่ หากเห็นว่ามีคุณสมบัติไม่เหมาะสมก็ควรคัดค้าน
- ควรช่วยกันทำความเข้าใจให้สังฆมรรคทราบรับรู้ว่ามีบัณฑิตที่ไม่สามารถอุปสมบทได้

3.1.4 บทบาทและหน้าที่ของพุทธศาสนิกชน

- หากเป็นญาติของบัณฑิตที่ประสงค์จะอุปสมบท ควรแนะนำว่าไม่ควรอุปสมบท เพราะผิดหลักการทางพระวินัย จะเป็นบาป
- หากมีความจำเป็นต้องบวชตามคติความเชื่อหรือประเพณีไทย ไม่ควรสนับสนุนให้บวชนาน และควรกำชับให้ปฏิบัติตามพระวินัยอย่างเคร่งครัด
- ไม่ควรสนับสนุนหรือให้ความอุปถัมภ์ต่าง ๆ

- ช่วยกันดูแลและแจ้งต่อเจ้าอาวาสหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามแนวทางที่ถูกต้อง
- ปฏิบัติให้เหมาะสมกับเป็นพระภิกษุสามเณรธรรมดาทั่วไป
- ปลอ่ยให้เป็นเรื่องพระสงฆ์จัดการกันเอง
- ควรแนะนำให้ปรับปรุงพฤติกรรมให้เหมาะสม
- แสดงให้รู้ว่าไม่เลื่อมใสพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติในลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

3.2 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

นอกจากข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะข้างต้นแล้ว กลุ่มตัวอย่างบางท่านยังได้มีความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

- ปัจจุบันนี้มีกลุ่มพระภิกษุสามเณรลักษณะนี้จำนวนมาก ควรมีการดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ควรเพิกเฉย
- พระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตก็ไม่ควรแสดงตนให้สังคมรู้และปฏิบัติตนตั้งมั่นในพระวินัยอย่างเคร่งครัด
- สื่อไม่ควรนำเสนอข่าวพระภิกษุสามเณรที่ผิดวินัยต่อสาธารณชน รวมทั้งกรณีพระภิกษุสามเณรเป็นบัณฑิตก็ เพราะกระทบต่อภาพรวมของคณะสงฆ์ แต่ควรนำข้อมูลข่าวสารแจ้งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อจัดการแก้ไข
- ควรมีบทลงโทษพระอุปัชฌาย์หรือพระอาจารย์ที่ละเลยหน้าที่อันควรในเรื่องนี้ด้วย
- ควรสำรวจว่ากลุ่มพระสงฆ์เช่นนี้มีเท่าไร และควรจัดการอบรมข้อวัตรปฏิบัติที่เหมาะสม

จากข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะทั้งหมด ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า โดยส่วนมากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเห็นพ้องกันว่า ผู้เป็นบัณฑิตก็ควรบวชในพระพุทธศาสนา แต่หากบวชเข้ามาแล้วก็ควรมีการตักเตือนเพื่อการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมให้เป็นไปตามพระธรรมวินัย แต่หากไม่สามารถปรับปรุงตนได้ก็ควรลาสิกขาเสีย เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้น ผลกระทบในทางที่เสียหายย่อมเกิดขึ้นทั้งแก่คณะสงฆ์โดยภาพรวมและต่อพระภิกษุสามเณรที่เป็นบัณฑิตเองซึ่งเป็นผู้ประพฤติดุจริยธรรมอันเป็นการสร้างสมอกุศลกรรมด้วย

นอกจากนี้ พุทธศาสนิกชนหรือชาวบ้านก็ควรเป็นส่วนสำคัญในการป้องกันกรณีนี้ให้เลื่อมเสียอันนี้ได้ โดยการไม่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเข้าอุปสมบท แต่ควร

ส่งเสริมให้กระทำความดีในลักษณะอื่น เช่น การถือศีล 8 ปฏิบัติกรรมฐาน บำเพ็ญทาน ศีลและภาวนา เท่าที่สามารถจะกระทำได้ ประเด็นที่สำคัญที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเห็นสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างหลายท่านคือ การเอาใจใส่อย่างจริงจังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรมองว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ และเพิกเฉยที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องในการแก้ไข เพราะพระพุทธศาสนาโดยภาพรวมหากจะดำรงอยู่ได้ ไม่เสื่อมเสียไป ก็เพราะพุทธบริษัท 4 คือ ทุกฝ่ายต้องเอาใจใส่ร่วมกัน